

[Den fg. formand]

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om udskrivning af amtskommunal grundskyld for skatteåret 1979.

(Lovforslag nr. L 221. Fremsat 13/4 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karl Nielsen (S):

Det foreliggende lovforslag går ud på at fastsætte amtsgrundskyldpromillen til 15 for året 1979 imod 13 i 1978.

Hvis ikke et sådant forslag var blevet fremsat, ville amterne have skullet udskrive amtsgrundskylden med 20 promille i henhold til lovgivningen herom.

Socialdemokratiet er enig med indenrigsministeren i, at den foreslåede promillesats på 15 vil være bedre tilpasset de boligudgifter, som er foreslået for 1979 dels fra skatteministerens, dels fra boligministerens side, end en promillesats på 20 ville være.

Vi er også enige med ministeren i, at der ligesom i 1978 også i 1979 tilbageføres landbruget 2 promille af det landbrugsmæssige grundskyldstilsvaret til gavn for først og fremmest den animalske sektor.

Det har fra visse borgerlige politikeres side været hævdet, at en forhøjelse fra 13 til 15 promille ville være en stor belastning i skattemæssig henseende for enfamilieshusene, altså for parcelhusejerne. Denne påstand holder ikke, idet amterne i gennemsnit kan nedsætte den personlige skatteudskrivning med 0,2 pct. på grund af større indtægter fra grundskylden. Sandheden er nærmere den, at langt de fleste parcelhusejere vil have fordel af en forhøjelse fra 13 til 15.

Hvis vi kigger på et eksempel, som er ret så typisk, og vi tager en parcelhusejer med en afgiftspligtig grundværdi på 100.000 kr., skal der på en sådan grund svares en mergrundskat på 200 kr., og da denne er fradragsberettiget, kan man gå ud fra, at det

bliver omkring 100 kr. i forøget grundskat. Hvis den samme parcelhusejer har en skattepligtig indkomst på eksempelvis 75.000 kr., der vil blive beskattet med en procent, der er 0,2 lavere på grund af de større indtægter fra grundskatterne, bliver det en skattelettelse på 150 kr., altså en samlet besparelse for den pågældende parcelhusejer på 50 kr.

Vi tror på, at forslaget kan bære igennem, fordi det er et rimeligt og godt afbalanceret forslag, men også fordi promillen vil være 20 i 1979, hvis forslaget ikke vedtages.

Vel kan der stilles forslag om en lavere promillesats under udvalgsarbejdet, men et sådant forslag er der, så vidt jeg kan skønne, ikke mulighed for at samle flertal for i tinget.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige forslaget en hurtig og velvillig behandling fra vor side.

Maisted (FP):

Jeg har jo forstået nu, at når regeringen ønsker at forøge grundskyldpromillen fra 13 til 15, er det for at nedsætte indkomstskatten. Det er selvfølgelig da et positivt træk. Jeg må indrømme, at jeg har ikke den tiltro, regeringen har, til, at det vil blive konsekvensen af dette forslag. Som vi sagde sidste gang, vi havde et tilsvarende forslag til behandling, ønsker vi at fastholde de 13 promille, og vi kan ikke rigtig se, at der er grundlag for at forøge erhvervslivets omkostninger, sådan som dette jo betyder. Det er ikke den vej, vi skal gå, vi skulle gerne have lettet omkostningsniveauet, så vi har en mulighed for at skabe nogle flere arbejdspladser. Jeg ved godt, det er en tanke, der ligger socialdemokratiet fjernt, men vi vil altså gå imod dette forslag.

Jeppe Kristensen (V):

Da venstres ordfører, hr. Aksel Pedersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremsætte venstres synspunkter med hensyn til det foreliggende forslag.

Som led i boliglovgivningen har regeringen valgt at fremsætte forslag om en stigning i amtsgrundskylden på 2 promille. Venstre vil kæmpe imod denne stigning og alle de asociale virkninger, som stigningen medfører. I forvejen er mennesker, der har ejerboliger, tilsyneladende udsat for fri forfølgelse rent skattemæssigt, og nu vil man yderligere læg-

[Jeppe Kristensen]

ge ca. ¾ af stigningen på de 300 mill. kr. på ejer- og lejerboliger.

I parentes bemærket kunne jeg have lyst til at føje til: Brøndbystrand- og Grenåområdet, hvor man yderligere skal opvurderes, har virkelig grund til at være spændt på deres situation.

Vi har siden 1977 – dette forslag medregnet – pålagt grundskatteområdet en stigning på 50 pct. eller ca. 700 mill. kr., og jeg finder, at regeringens hensigt vil være at nå de 20 promille, som loven om udskrivning af amtskommunal grundskyld foreskriver, inden næste vurdering.

De 13 promille, man sidst vedtog, med en tilbageføring af 2 promille til landbruget – man undlod, det vil jeg gerne sige i parentes, ved den lejlighed at tilbageføre tilsvarende beløb til gartnerierne, der nok i lige så høj grad er trængt af grundskatterne – var i forhold til de tidligere 20 promille i sig selv en belastende stigning i skatten på bolig- og produktionsjorden.

Man kan ikke lade være med at undre sig over, at denne form for fast beskatning af produktionsjorden stadig skal stige, når man ser, at vor konkurrent Holland er indstillet på at afvikle den sidste rest af grundbeskatningen på produktionsjord i 1979.

Grundskatter er asociale og en slags straf fra samfundet til den del af borgerne, der har fundet det bedre at spænde livremmen ind og spare op i egen bolig i stedet for at forbruge.

De mennesker, der har sparet op i egen bolig med det for øje at have en alderdom, hvor pensionen kunne give dem rimelige vilkår, må nu se, at staten belønner dem med at pålægge dem beskatning af højere værdi af egen bolig samtidig med en stærkt forøget grundbeskatning. Det er samfundets tak, fordi de har undladt at forbruge, har været med til at skabe værdier og har ønsket at klare sig selv. Ydermere takker samfundet dem ved at lade disse stigninger være med til at nedtrappe de muligheder for hjælp, disse mennesker ellers ville have haft.

Efter disse ord vil det stå klart, at venstre ikke kan arbejde for dette forslag, og vi henviser i øvrigt til egne tidligere fremsatte forslag, hvor vi ønsker at gå den modsatte vej med grundbeskatningen af den, der her er foreslået.

Keld Andersen (KF):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til dette forslag om at forhøje grundskyldprocenten fra 13 til 15 og dermed skaffe et merprovenu på 300 mill. kr. i 1979. Det kan det konservative folkeparti ikke tilslutte sig, og det kan vi ikke ud fra stort set de samme principielle betragtninger, som vi anførte til et af de lovforslag, der tidligere på dagen var til debat, nemlig om lejeværdien. Her er igen et forslag, der, som det ganske rigtig blev sagt af venstres ordfører, straffer den, der bor i egen bolig og har valgt selv at løse sit boligproblem fremfor at overlade det til staten.

Jeg vil også gøre en bemærkning til socialdemokratiets ordfører, som ganske rigtig påpeger, at det forøgede provenu kan betyde en nedsættelse af personskatterne til amter og kommuner med 0,2 procentpoint. Derefter drager socialdemokratiets ordfører den konklusion, at forhøjelsen er en fordel for parcelhusejerne. Ja, det er en fordel for parcelhusejerne, hvis det resulterer i, at man faktisk nedsætter skatten med 0,2 procentpoint, men ikke fordi man bare kan nedsætte. Ingen i dette ting, specielt ikke den socialdemokratiske ordfører, kan formentlig give os nogen garanti for, at det vil blive følgen, at man vitterlig nedsætter den. Derfor er det en noget vidtløftig konklusion at drage, at det vil betyde en fordel for parcelhusejerne.

Endelig vil jeg sige, at det gælder for dette forslag som for de fire tidligere forslag, vi har haft til første behandling i dag, at det konservative folkeparti ønsker at se det langsigtede oplæg, som vi flere gange har talt om i dag; vi ønsker at se, hvad regeringen ønsker at komme med af udspil, efter at det kortsigtede er udløbet. Det er afgørende for vores stilling til samtlige de fem forslag, vi har haft til første behandling i dag.

Erhard Jakobsen (CD):

For centrum-demokraternes vedkommende kan vi sige, at vi behøver ikke at se det langsigtede udspil for at sige nej til dette forslag, et klart og tydeligt nej.

Vores baggrund er den, at vi ønsker fremtidens skattepolitik på disse områder lagt sådan til rette, at der bliver tale om aftagende grundskatter og ikke stigende grundskatter. Når man for 1979 ønsker mulighed for

[Erhard Jakobsen]

en større afgift til amterne, akkurat som man ønsker en større lejeværdi i 1979, så er det, fordi man forudsætter en jævnt glidende skala opefter i de følgende år, og dér synes vi det er vigtigt, at en række partier siger fra allerede nu.

Som jeg sagde tidligere på dagen: centrum-demokraterne søgte at samle en række partier om at sige nej til regeringen på forhånd. Det kunne ikke lade sig gøre, men muligheden er ikke spildt endnu. Jeg synes, man klart under udvalgsforhandlingerne skal lade regeringen forstå, at der ingen udvej er; man kommer ingen vegne her.

Jeg synes også, det er på tide, man inddrager de kommunale ejendomsskatter i billedet, for jeg har forstået på den debat, der har været ført om de sociale boligsekskabers lejeforhøjelser, at en væsentlig del af de lejeforhøjelser, man har været nødt til at gennemføre, skyldes, at kommunerne har forhøjet grundbeskatningen. Og derved indgår det jo i det samlede indkomstpolitiske billede, at vil man lave indkomstpolitik for de nærmeste år, så må man sørge for at binde de områder, hvor der ligger mulighed for eksplosion i udgifterne og derefter naturligvis i krav om at få disse udgifter dækket.

Ud fra ethvert synspunkt finder jeg regeringens lovforslag malplaceret. Truslen om de 20 promille kan vi nok se bort fra. Jeg gad nok se det socialdemokrati med formentlig 60 pct. af sine vælgere som parcelhusejere, der vil vove at tillade, at promillen stiger til 20.

Jeg vil advare imod, at man går med til nogen som helst forhøjelse. Der er ingen baggrund for det – ja, det skulle da være, om man hylder den urgamle filosofi om, at højere ejendomsskatter, højere grundskatter, betyder lavere ejendomspriser. Hvis man stadig væk vil stå fast på det, så opgiver jeg at tage diskussionen op, men jeg troede, at det var en idé, som ikke blot mennesker, men også guder for længst havde forladt.

Alfred Andersen (SF):

Om vi skal have en amtskommunal grundskyld på 13, 15 eller 20 promille, det kan man altid diskutere, og det er, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, næsten lige meget, hvilken højde grundskyldpromillen har, for den er fradragsberettiget, så den

virker ikke så voldsomt, som hr. Erhard Jakobsen og andre vil gøre det til.

Vi er i socialistisk folkeparti i princippet modstandere af et forslag af denne art, fordi vi er tilhængere af, at amterne og kommunerne selv finder deres beskatningsformer. Vi havde helst set, at man slet ikke havde nogen grundskyldpromille. Vi er tilhængere af, at man sagde, at 15 pct. var det mindste, man måtte opkræve i amtsgrundskyldpromille, og derudover, at amterne selv bestemte, hvilken højde det skulle være, for netop, når man fastsætter skatterne i amter og kommuner, sker der jo en afvejning af, hvor man skal lægge beskatningen. Lønmodtagerne er man ked at lægge dem på, fordi de mister interessen for at arbejde, og så må man finde andre beskatningsformer. Heri indgår som sagt også amtsgrundskylden, så derfor havde vi helst set, at forslaget ikke opererede med noget loft, men derimod nok med en bund.

Endelig er vi modstandere af de 2 promille, som staten vil have skal indbetales. Det har altid været et bærende princip for skatteudskrivningen i amter og kommuner, at man kun udskriver det beløb, man har behov for på vedkommende sted, og så udskriver staten selv de skatter, som den har behov for. Det er et princip, som vi stadig væk hylder, og derfor mener vi, at det er forkert, at man, som man gjorde sidste år, har indføjet, at staten skal have 2 promille af dette til andre formål.

Men vi vil gerne tilsige forslaget et positivt udvalgsarbejde.

Fuglsang (DKP):

Det er igen et af de forslag, hvor vandene skilles efter de traditionelle linjer her i tinget, og når det heroppefra er sagt, at man regner med, at regeringen i udvalget vil blive belært om, hvad man kan tillade sig bl.a. i dette tilfælde med højere grundskatter, er det vel også et af de punkter, hvor regeringen vil være i stand til at få sit forslag igennem med støtte fra andre partier end dem i den højre side af salen.

Stort set vil vi se positivt på lovforslaget, rent principielt ønsker vi en højere grundskyldpromille, og selv om det ikke er meget, det drejer sig om her, er det i hvert tilfælde mere end ingenting.

[Fuglsang]

Over for det, at man finder det betænkeligt, at produktionsjorden pålægges skatter, må man sige, at det trods alt ikke kan være skatterne, som er den helt store byrde for produktionsjorden; der hviler ganske andre omkostninger på den, og dem vil vi meget gerne være med til at kigge på. Jeg kan tilføje, at nok er man betænkelig ved den skat, der er på produktionsjorden, men man er jo ikke bange for at lægge skatter på den anden lige så vigtige produktivfaktor, nemlig det skabende arbejde.

Man beklager de asociale virkninger, men for mig at se er det rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører sagde, at de reelle virkninger for de mindre parcelhusejere, hvis sag man taler så varmt, vil være meget, meget ringe, hvorimod det, i samme omfang man nedsætter grundskyldpromillen, betyder ganske klækkelige arbejdsfri indkomster for de store jordbesiddere.

Vi vil som sagt stort set se positivt på lovforslaget i udvalget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I modsætning til, hvad man måske har fået indtryk af af flere af ordførerne, drejer dette forslag sig om nedsættelse af udskrivningen af grundskat. Det drejer sig om, at vi skal nedsætte den grundskyldpromille, som amterne skal udskrive i 1979, fra 20 promille til 15 promille. Bliver det gennemført, slipper man med at betale $\frac{3}{4}$ af det, man ellers skulle have betalt til amterne i grundskat; sådan ligger forholdet.

Venstres ordfører talte om de asociale virkninger af dette forslag. Hvis man nu holder fast ved, at forslaget betyder en nedsættelse af grundskyldpromillen, måtte man kunne slutte, at venstre skulle være tilhænger af, at vi ikke gennemførte noget sådant, men når venstres ordfører udtalte sig, som han gjorde, var det jo, fordi man vendte tingene på hovedet og mente, at dette var et forslag om at forøge grundskatterne. Det er det ikke.

Dernæst vil jeg lige tage fat i påstanden om, at grundskatter i al almindelighed skulle være noget asocialt. Jeg kunne godt lide at vide, hvad det er for mennesker og borgere, venstres ordfører tænker på. På Juristforbundets Forlag er udgivet en lille undersøgelse som led i Danmarks forvaltningshøjskoles skriftserie. Den hedder »Kommunal grund-

skyld eller indkomstskat«, og jeg tror, venstres ordfører skulle læse den, før vi går videre i diskussionen. Den handler om primærkommunal grundskyld, men de resultater, man når til, kan i mangt og meget overføres til den amtskommunale grundskyld.

Hvad er det så, man finder frem til i denne bog i forvaltningshøjskolens skriftserie? Det er, at det for næsten alle lejere er en fordel med høje grundskatter. Hvordan kan det nu gå til? Jo, højere grundskatter vil naturligvis omsætte sig i højere husleje, men kun i ringe omfang, fordi man bygger i højden: der er flere beboelseslag til at dele en stigning i grundskatten. Alle lejere får derimod gavn af den nedsættelse af indkomstskatten, som bliver en følge af, at man tager mere ind i grundskatter. Der er en undergrænse, naturligvis; indkomstundergrænsen vil være omkring de 35.000 kr. Så langt skal man ned, før det ikke normalt vil være en fordel for en lejer, og det må vi klare over huslejetilskuddet, og jeg tror såmænd, de gældende regler allerede opfanger det.

Så er der spørgsmålet, om det kan være asocialt virkende over for parcelhusejerne. Nej, for parcelhusejerne får jo fradragsgaven af en højere grundskat og gavn af nedsættelsen af indkomstskatten. Den indkomstgrænse, hvor en parcelhusejer får gavn af højere grundskatter, ligger på omkring 50.000. De, der ligger under de 50.000 kr., kan risikere at blive ramt af det. Men hvad er det for mennesker? Ja, det er jo først og fremmest pensionister, og her minder jeg om lovforslag nr. L 206 fremsat af hr. Kaj Hansen m. fl., vi diskuterede den anden dag. Det drejer sig om indefrysning af grundskatterne for pensionister, og det skal vi da gennemføre samtidig. Så skulle venstre i stedet for at gå og bagtale grundskatterne, der er fornuftige skatter, være med til at gøre pensionister opmærksom på, at de har adgang til at få indefrosset dem; så de slipper billigere med deres indkomstskat.

Tilbage er et erhverv som landbruget. En stigning i grundskatterne vil naturligvis vise sig som en udgiftsstigning for landbruget. Det var jo derfor, vi sidste gang gennemførte, at 2 promille af det, der bliver indbetalt af landbrugets ejendomme, skulle indbetales til staten, der skulle bruge dem til afløsning af de afgifter, der af landbruget betales på den dyriske produktion. Nå ja, kan man så sige,

[Bernhard Baunsgaard]

så kunne det være ligegyldigt, så kunne vi lige så godt fritage landbruget for dem, for så er det jo bare en anden måde at betale disse afgifter på. Nej, det kan vi ikke. For i det øjeblik vi lader dem opkræve som grundskat, vil hele landbruget, alle landbrugsejendomme, være med til at betale de dyriske produktionsafgifter. Ja, men er det da noget, som vi skal ønske? Ja, det er det i høj grad, for i modsætning til, hvad venstres ordfører påstod, er dette i høj grad et socialt forslag. Dette, at vi støtter den dyriske produktion, der er klemt i øjeblikket, vil nemlig medføre, at landbruget sætter den dyriske produktion op. Det skaber mere valuta, der kommer hele landet til gode – alle – og det skaber mere arbejde i byerne.

Derfor er dette lovforslag også af denne grund fornuftigt, og jeg kan tilsige det min fulde støtte, selv om jeg nok må sige, at det var på tide, dette folketing gav sig til at spekulere over, om man ikke skal tage konsekvensen af samtlige de undersøgelser, vi har, der helt utvetydigt viser, at det ville være til gavn for os alle sammen, om vi satte grundskatterne op, idet jordprisstigningerne dermed ville ophøre.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke tilslutte sig lovforslaget om en optrapning af grundskyldpromillen og et øget provenu fra grundbeskatningen. Kristeligt folkeparti er nemlig interesseret i en langsigtet og samordnet politik på bolig- og skatteområdet, som regeringen for længst burde have fremsat forslag om. Men vi vil ikke være med til en midlertidig løsning af nogle enkeltproblemer, hvorved man hindrer en fornuftig samlet løsning. Vi mener, regeringen havde gjort bedre i at fastfryse grundbeskatningen i 1979; den ville derigennem have skabt gunstige betingelser for en samlet løsning; det har den ikke gjort med dette forslag.

Hjortlund Christensen (DR):

Fra retsforbundets side kan vi være tilfredse med forslaget om en forhøjelse af den amtskommunale grundskyld fra de nuværende 13 til 15 promille. Hermed være selvfølgelig ikke sagt, at vi er tilfredse med størrelsen af grundskyldpromillen for skatteåret 1979. Det er i øvrigt bemærkelsesværdigt, at man

ikke har rørt ved aftalen af juni 1977 om de 73 mill. kr., som landbruget oppebærer som tilskud til EFs markedsordninger, og som hr. Bernhard Baunsgaard ganske rigtigt har puttet hen i den sociale sektor.

Men når ministeren skønner, at det såkaldte andet flertal kan bidrage til gennemførelse af dette forslag, uden at der går skår af augustforlig II, vil jeg gerne rose ministeren for dristigheden. Jeg kan tilføje, at hvis forslaget går igennem, vil jeg anbefale ministeren jævnlig at tage lignende initiativer.

Jeg er i øvrigt meget interesseret i, hvad grundskyldpromillen skal være i 1980, 1981 osv. Skal det være kutyme, at denne afgift, som ikke er en skat, bliver kastebold for forskellige forlig fremover?

Det er retsforbundets opfattelse, at man hurtigst muligt burde stoppe for investering i jord i det hele taget, fordi den er årsag til den store rentehøjde, den store kapitalmangel i erhvervslivet, den store kapitalmangel i byggesektoren og den kæmpestore arbejdsløshed. Det er rørende at høre ordførerne for venstre og de konservative, med hr. Erhard Jakobsen som toppen på kransekagen: man ønsker hele grundskyldslovgivningen bort og afgiften nedtrappet. Jeg kan berolige de herrer med, at der egentlig ikke er ret meget at nedtrappe af. Når hr. Erhard Jakobsen kommer med de kendte toner om, at Gud og hvermand har forladt disse tanker, må jeg konstatere, at det ikke har været noget stort problem for hr. Erhard Jakobsen at forlade disse tanker, for han har aldrig haft dem.

Arne Bjerregaard (KrF):

Uden i øvrigt på nuværende tidspunkt her at tage stilling til spørgsmålet om det rimelige i grundskyldens forbliven i fremtidens samfund, må jeg notere, at grundskyld, med den ordning vi har i øjeblikket, sådan set er asocial. Den, der f. eks. har en marginalbeskatning på 70 pct. – og det er der mange der har – får, hvis grundskylden bliver hævet med 1.000 kr., et fradrag på 700 kr., det vil sige, at der er 300 kr. tilbage, som han reelt betaler. Hvis man så derved kan nedsætte indkomstskatten med 0,2 point og han har en indkomst på 150.000 kr., er hans beskatning lig nul. For pensionisten, som skal betale de 1.000 kr. i grundskyld, men ingen skat skal betale, bliver de 1.000 kr. helt og fuldt at be-

[Arne Bjerregaard]

tale; dér er ingen fradrag. Så siger man, at pensionisten kan få den indefrosset. Ja men lad os så tage den, der har 70.000 kr. i indkomst; vedkommende vil få et fradrag på ca. 400 kr., så er der 600 kr. tilbage at erlægge. Så siger man, der er et nedslag på 0,2 beskatningspoint. Vel, det giver for 70.000 kr. 140 kr.; vedkommende med 70.000 kr. i indkomst må betale 460 kr., medens den, der havde 150.000 kr., ikke betaler en øre. Derfor siger man, det er socialt at optrappe grundskylden. Jeg kan ikke se det sociale i det. Vil vi have det sociale i grundskylden, er vi nødt til at omlægge vores fradragsordninger i alt fald på dette område. Det er bemærkelsesværdigt, at højre og venstre side i denne sal ikke har ændret opfattelse, siden man fjernede skattefradragsreglen, for det skulle man nemlig have gjort, hvis man ville fastholde det rimelige i sine tidligere synspunkter.

Men med dette har jeg kun villet bevise det, jeg havde nær sagt asociale i det, ikke tage stilling til fremtidens grundskyld.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg må jo med sorg erkende, at der er mange ordførere, der har talt imod dette lovforslag. Nu er det jo heldigvis her i folketinget ikke antallet af ordførere, det drejer sig om, men antallet af mandater, når man skal gøre et lovforslags skæbne op.

Hr. Arne Bjerregaard nævnte nogle eksempler og talte om folkepensionisten med de 1.000 kr. i grundskatter. Hvis det går på dette forslag, drejer det sig om en folkepensionist med en grund til 1/2 mill. kr., og dem kan vi måske nok finde nogle stykker af, men også kun nogle ganske få stykker.

Må jeg sige generelt, at jeg synes, det er en meget beskeden justering, der her foreslås. Man har meget tilovers for parcellusejere – jeg er selv en af dem – man har knap så meget tilovers for de lejere, som år ud og år ind får forhøjelser, som de ikke får noget som helst til gengæld for.

Der har været talt om muligheden for nedsættelse af amtskatterne, og hr. Keld Andersen harcelererede over den socialdemokratiske ordfører. Man kan måske sige det på den måde, at hvis man ikke nedsatte amtskatterne, kunne der da være en grund til, at man ikke forhøjede dem netop med de 0,2 pro-

centpoint; det ville have den samme virkning, som hvis man nedsatte dem med 0,2.

Jeg kan ikke svinge mig op til de højder, som både hr. Jeppe Kristensen, hr. Keld Andersen og hr. Erhard Jakobsen var inde på, nemlig at det var asocialt; det har hr. Bernhard Baunsgaard været inde på. Jeg kan slet ikke forstå, man kan svinge sig op til disse højder. Det er rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at hvis ikke dette lovforslag gennemføres, gælder den regel, der står i loven i dag, og det vil sige, at vi skal indkassere 750 mill. kr. mere i amtskatter, og det vil igen sige, at det bliver en hårdere beskatning, ud fra den betragtning at det så er lovens, der gælder.

Hr. Alfred Andersen var imod de 2 promille, som landbruget får, og også andre sagde noget om det. Det har vi indgået en aftale om, og det står vi selvfølgelig ved.

I øvrigt skal jeg ikke gøre andre bemærkninger end at sige, at jeg er parat til at komme med yderligere oplysninger i udvalget. Jeg håber, at lovforslaget, til trods for at mange ordførere har talt imod det, alligevel får en positiv gang i folketinget.

Maisted (FP):

Jeg synes nok, det er lidt sort tale, når man siger, at dette forslag drejer sig om at sænke beskatningen fra 20 promille til 15 promille. Enhver, der har fulgt debatten også sidste år, da den blev fastsat til 13 promille, ved, at det selvfølgelig skulle tages op i år. Meningen var, om vi skulle fastfryse det til de 13 promille, eller den skulle hæves. Regeringen har altså foreslået den hævet til 15 promille, og det kan vi ikke være med til.

Jeg synes, der var en morsom bemærkning fra SFs ordfører, der sagde, at man kan blive så ked af at arbejde på grund af de høje skatter, og så vil man hellere have det lagt over på jorden. Vil det sige, at man også på et tidspunkt vil være ked af at bo? For det må jo være konsekvensen af en sådan sammenligning.

Så bliver der talt om, at det ikke betyder noget for landbruget. Nu er der kommet en betænkning i februar 1977 fra landbrugsministeriet, hvori der gives bl. a. følgende oplysninger:

»I 1975–76 blev der før betaling af jord-skatter til brugerens arbejde og forrentning

[Maisted]

af gården m. m. inklusive beregnet huslejeværdi i alt 43.340 kr.« – det er for et gennemsnitsbrug. »Samme år tjente en ufaglært arbejder i landdistrikterne 64.660 kr., eller 1 1/2 gang så meget. Alligevel anses gennemsnitslandbrugsbedriften at give grundlag for en særskat på 5.560 kr., hvorved nettoindtjeningen når helt ned på knap 38.000 kr.«

Det er simpelt hen urimeligt, at man fortsætter med at belaste et erhvervsliv på den måde. Én ting er, at det kan tage lidt tid, før vi får afviklet indkomstskatten, men det her viser dog klart og tydeligt, at selv om man sagde, de skal indkomstbeskattes, skal manden jo altså i dette tilfælde først have tjent de 5.560 kr. for overhovedet at kunne trække dem fra. Den form for betragtninger holder ikke, og det er jo bl. a. derfor, det ikke kan nytte, at man bliver ved med at forøge jordbeskatningen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Gældende lov siger, at amtskommunerne, hvis de bruger den højeste sats bare for én skatteyder i amtet, skal udskrive med 20 promille. For 1978 blev der lavet en særlig lov, hvorefter der kun måtte opkræves 13 promille i dette tilfælde. Nu står vi og diskuterer, om vi skal lave en særlig lov, der nedsætter denne udskrevne promille fra 20 til 15; det kan man ikke bestride; sådan er kendsgerningerne.

Må jeg lige i anledning af hr. Arne Bjerregaards eksempler understrege det, der allerede én gang er sagt heroppefra, at det kun drejer sig om grundskatten, om grundværdien; når der bliver anvendt 1.000 kr. som eksempel, skal det være en grund, som indenrigsministeren sagde, til en værdi af 1/2 mill. kr. Den skal ligge i et særdeles godt kvarter, og på den grund må der være et hus, og sandsynligheden taler for, at huset har mindst samme værdi som grunden; normalt er huset jo mere værd. Det vil sige, at den mand ikke har en indtægt på 70.000 kr. For overhovedet at have råd til at bo i det hus må hans indtægt være i størrelsesordenen op mod de 200.000 kr. Det er de sociale tilfælde!

Arne Bjerregaard (KrF):

Disse sidste tal rører mig ikke. Det rokker ikke en pind ved princippet, at den, der har

den højeste indkomst, selvfølgelig får den største fradragsmulighed og dermed nødvendigvis får den største gavn af, at man lægger skatten på grunden og ikke på indkomsten. Det er da givet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nej, det har hr. Arne Bjerregaard da ret i; det er, fordi vi har en uretfærdig skattelov. Jeg har fremsat forslag om, at vi skulle se at lave den om, det har jeg jo ikke fået støtte af hr. Arne Bjerregaard til, men det kan jo være, jeg får det nu. Sagen er, at denne skatteyder med op mod de 200.000 kr. i bruttoindkomst kan vi slet ikke komme til med indkomstskat; han trækker fra, og så er der ikke noget. Men vi kan hente noget hos ham gennem grundskat.

Keld Andersen (KF):

Inden vi jonglerer for meget med tal, så dette her snart bliver helt sort tale, tror jeg nok, vi lige skal fastslå, at det fortsat er sådan efter de regnebøger, i hvert fald folketingets medlemmer har brugt, at 2.260 mill. kr. vistnok fortsat er en større talstørrelse, end 1.960 mill. kr.; det er, som om vi er ved at vende problemerne fuldstændig på hovedet. Jeg har svært ved at se, hvorfor man i bemærkningerne til lovforslaget taler om, at amtskommunernes samlede provenu øges, hvis der, som hr. Bernhard Baunsgaard giver udtryk for, skulle være tale om en nedsættelse. Jeg tror, vi må fastslå, at indtil videre er der tale om 300 mill. kr. mere, siden denne talstørrelse på 2.260 mill. kr. trods alt er større end 1.960 mill. kr.

(Kort bemærkning)

Arne Bjerregaard (KrF):

Det glæder mig da, at hr. Bernhard Baunsgaard giver mig ret i, at det er asocialt; så kan det være, at vi kan begynde, jeg havde nær sagt på sandhedens grund at arbejde det ordentligt sammen med indkomstskatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Søren B. Jørgensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Den fg. formand (Søren B. Jørgensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Landbrugs- og fiskeriudvalget (20/4 78):

Udtræder: Jes Schmidt

Nyt medlem: Mimi Jakobsen

Udtræder: Mimi Jakobsen

Ny stedf.: Langsted

Skatte- og afgiftsudvalget (25/4 78):

Udtræder: Jes Schmidt

Ny stedf.: Villy Jørgensen

Kommunaludvalget (25/4 78):

Udtræder: Jes Schmidt

Nyt medlem: Bent Olsen

Boligudvalget (25/4 78):

Udtræder: Svend Andersen (Rosk. a.)

Ny stedf.: Maisted

Retsudvalget (25/4 78):

Udtræder: Kaare Prien

Nyt medlem: Kjærulff-Schmidt

Udtræder: Pilgaard Andersen

Ny stedf.: Kaare Prien

Udvalget for forretningsordenen (25/4 78):

Udtræder: Christophersen

Nyt medlem: Karlskov Jensen

Udvalget om offentlige arbejder (25/4 78):

Udtræder: Jes Schmidt

Ny stedf.: Bent Olsen

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 26. april, kl. 13.00.

Angående dagsordenen henviste den fg. formand til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.47
